

Stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru na tému „Návrh nariadenia Európskeho parlamentu a Rady, ktorým sa ustanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov“

[KOM(2008) 820 v konečnom znení – 2008/0243 (COD)]

(2009/C 317/22)

Spravodajkyňa: **pani LE NOUAIL MARLIÈRE**

Rada sa 1. apríla 2009 rozhodla podľa článku 262 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva prekonzultovať s Európskym hospodárskym a sociálnym výborom

„Návrh nariadenia Európskeho parlamentu a Rady, ktorým sa ustanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov (prepracované znenie)“

KOM(2008) 820 v konečnom znení – 2008/0243 (COD).

Odborná sekcia pre zamestnanosť, sociálne veci a občianstvo poverená vypracovaním návrhu stanoviska výboru v danej veci prijala svoje stanovisko 25. júna 2009. Spravodajkyňou bola pani LE NOUAIL MARLIÈRE.

Európsky hospodársky a sociálny výbor na svojom 455. plenárnom zasadnutí 15. a 16. júla 2009 (schôdza zo 16. júla 2009) prijal 154 hlasmi za, pričom 6 členovia hlasovali proti a 7 sa hlasovania zdržali, nasledujúce stanovisko:

1. Závěry

1.1. Výbor pozitívne hodnotí zmeny a doplnenia, ktoré Komisia navrhuje zapracovať do nariadenia Dublin II s cieľom posilniť účinnosť systému a pri uplatňovaní tohto postupu zabezpečiť dodržiavanie práv všetkých osôb, ktoré potrebujú medzinárodnú ochranu, ako aj s cieľom riešiť situácie, keď určité členské štáty vzhľadom na problémy so svojimi prijímacími kapacitami nedokážu zaručiť potrebnú ochranu.

1.2. Výbor schvaľuje a podporuje snahu zaručiť účinný prístup k azylovému konaniu a zavedenie povinnosti pre každý zodpovedný členský štát vykonať úplné posúdenie potreby ochrany žiadateľov o azyl, ktorí mu boli odovzdaní.

1.3. EHSV berie na vedomie viditeľný pokrok v návrhu Komisie pokiaľ ide o zabezpečenie vyššej úrovne ochrany, ktorá sa získa najmä zlepšením informovania žiadateľov o azyľ o priebehu posúdenia ich žiadosti; má však pripomienky k jazykovému aspektu tohto postupu a k jazyku, v ktorom sú žiadateľom poskytnuté informácie o spracovaní ich žiadosti alebo o ich odovzdaní do zodpovedného členského štátu. Keďže tieto informácie majú charakter oznámenia a súvisia s právom na odvolanie a lehotami, žiadateľovi o medzinárodnú ochranu by mali byť vždy poskytnuté v jeho jazyku alebo v jazyku, o ktorom vyhlási, že mu rozumie, napríklad aj prostredníctvom prísazného tlmočníka alebo oficiálneho prekladu alebo prostredníctvom obhajcu, ktorého automaticky vymenuje súd alebo si ho zvolí sám žiadateľ.

1.4. Žiadateľom o medzinárodnú ochranu by mala byť automaticky poskytnutá bezplatná obhajoba a právna pomoc.

1.5. Výbor oceňuje rozšírenie ustanovení o uplatnení humanitárnych dôvodov na ustanovenia o práve vlastného uváženia, ale domnieva sa, že by sa mal spresniť ich rámec uplatňovania, aby sa ustanovenia o práve vlastného uváženia a ustanovenia o uplatnení zvrchovanosti neobrátili proti záujmom a ochrane žiadateľov o azyl.

1.6. Zdôrazňuje, že situáciu každého žiadateľa je potrebné preskúmať vždy individuálne, a to aj vo fáze určenia zodpovednosti členského štátu, v záujme dôkladného preskúmania jednotlivých žiadostí, a aby sa o doplnkovej ochrane uvažovalo len a len vtedy, ak nie sú splnené podmienky požadované pre priznanie prvého štatútu (utečenec) podľa dohovoru.

1.7. Opakuje svoje odporúčanie adresované členským štátom a Európskej únii, aby nevyužívali zoznamy tzv. bezpečných tretích krajín dovtedy, kým sa pre členské štáty nevypracuje spoločný zoznam, ktorý sa postúpi mimovládny organizáciám pôsobiacim v oblasti ľudských práv, Európskemu parlamentu a národným parlamentom. Platí to hlavne vo fáze, keď sa určuje členský štát zodpovedný za preskúmanie žiadosti.

1.8. Vyjadruje poľutovanie nad tým, že **zadržovanie žiadateľov o azyl** nebolo označené ako neprijateľný postup v prípadoch, keď nebolo nariadené justičným orgánom.

1.9. V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva si želá, aby sa pri „odvolaniach“ systematicky priznával „odkladný účinok v súvislosti s núteným alebo tzv. dobrovoľným návratom“.

1.10. Odporúča, aby sa využili skúsenosti mimovládnych organizácií pôsobiacich v oblasti ľudských práv, aby im bol umožnený prístup k žiadateľom o medzinárodnú ochranu, aby mohla byť žiadateľom o azyl poskytovaná pomoc, aby členské štáty mohli využívať svoje právomoci na prípadné zapojenie sa do vzdelávacích programov pre pracovníkov zodpovedných za posudzovanie žiadostí o ochranu, a to aj v kľúčovej fáze určenia zodpovedného členského štátu, a aby sa zohľadnil miestny rozmer tým, že sa miestnym a regionálnym orgánom poskytne možnosť využívať pomoc a podporu príslušných mimovládnych organizácií.

1.11. Odporúča členským štátom, aby aktívnejšie bojovali proti zločinom zodpovedným za obchodovanie s ľuďmi, aby ratifikovali medzinárodné nástroje boja proti zločinu, vrátane dvoch protokolov dopĺňujúcich Dohovor OSN proti nadnárodnému organizovanému zločinu, aby zo svojich zoznamov tretích bezpečných krajín vyradili krajiny, ktoré neratifikovali tieto nástroje ani Ženevský dohovor o ochrane utečencov, aby tiež zabezpečili ochranu obetiam obchodovania s ľuďmi a prestali ich stíhať, aby viac rešpektovali ich práva na medzinárodnú ochranu, keď žiadajú o azyl a ochranu, a to hneď ako sa pracovníci verejných orgánov o týchto situáciách dozvedia, a aby v tejto súvislosti zabezpečili odbornú prípravu uvedených pracovníkov.

1.12. Dôvernost' osobných údajov a ich spracúvanie

- EHSV víta návrhy na zvýšenie bezpečnosti údajov v systéme Eurodac (KOM-2008/825-3), vrátane zahrnutia povinnosti všetkých členských štátov vypracovať bezpečnostný plán zameraný na fyzickú ochranu údajov, odopretie prístupu neoprávneným osobám a zabránenie neoprávnenému používaniu, napr. čítaniu, kopírovaniu alebo vkladaniu údajov⁽¹⁾. Vzhľadom na mimoriadnu zraniteľnosť žiadateľov o azyl v súvislosti s rizikami, ktoré by mohli pre nich vyplývať zo zverejnenia údajov, je potrebné zabezpečiť vysokú mieru dôvernosti a bezpečnosti.
- Podporuje aj ďalšie ustanovenia zamerané na „efektívnejšie riadenie vymazávania údajov“, ktoré zabezpečia, aby sa citlivé informácie neuchovávali v databáze dlhšie ako je potrebné, a najmä nie po vydaní povolenia na trvalý pobyt alebo po tom, ako príslušný jednotlivец opustí územie členských štátov.

1.13. Ochrana utečencov v tretích krajinách susediacich s EÚ

Výbor vyzýva EÚ, aby vybavovanie a individuálne posudzovanie prípadov žiadateľov o azyl nepostupovala krajinám, ktoré neratifikovali Medzinárodný dohovor o ochrane utečencov⁽²⁾ alebo jeho dopĺňujúci protokol⁽³⁾.

2. Úvod a zhrnutie návrhu Komisie

2.1. Spoločný európsky azylový systém (CEAS) sa vyvíjal v dvoch rozdielnych fázach. Prvá fáza sa začala na zasadnutí

Európskej rady v Tampere (1999) po nadobudnutí účinnosti Amsterdamskej zmluvy, ktorá dala prístahovaleckej a azylovej politike európsky rozmer. Táto fáza sa zavŕšila v roku 2005.

2.2. Počas **prvej fázy** sa vypracovalo niekoľko smerníc o azyle a začala sa postupne rozvíjať spolupráca medzi členskými štátmi.

2.3. **Druhá fáza** budovania CEAS sa začala spustením **Haagskeho programu** (prijatého v novembri 2004), ktorý stanovuje, že hlavné ciele CEAS musia byť dosiahnuté do roku 2010 prostredníctvom prijatia nástrojov a opatrení zameraných na väčšiu harmonizáciu a zlepšenie úrovne ochrany, aby mohol byť vytvorený spoločný európsky azylový systém.

2.4. Pred prijatím nových iniciatív vypracovala Komisia v roku 2007 **zelenú knihu**⁽⁴⁾ ktorú predložila jednotlivým inštitúciám, členským štátom a občianskej spoločnosti⁽⁵⁾, a na je základe potom prijala Plán politiky v oblasti azylu. V tomto dokumente Komisia uvádza opatrenia, ktoré zamýšľa prijať v rámci realizácie druhej fázy CEAS.

2.5. Nariadenie Rady (ES) č. 343/2003 z 18. februára 2003 ustanovujúce kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o azyl podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny v jednom z členských štátov (ďalej len „Dublinské nariadenie“⁽⁶⁾), ktorého prepracované znenie tu Komisia navrhuje, už bolo preskúmané v jednom zo stanovísk EHSV⁽⁷⁾.

2.6. Toto prepracované znenie má za cieľ zvýšiť účinnosť systému a zabezpečiť vyššiu úroveň ochrany osôb, na ktoré sa vzťahuje dublinský postup, na základe ktorého sa určuje členský štát zodpovedný za individuálne posudzovanie žiadostí o azyl alebo doplnkovú ochranu, medzinárodnú ochranu v zmysle Ženevského dohovoru z roku 1965, Newyorského protokolu z roku 1967, smernice Rady 2003/9/ES z 27. januára 2003 o podmienkach prijímania a smernice Rady 2004/83/ES z 29. apríla 2004 o priznaní azylu, ktoré sa v súčasnosti tiež prepracúvajú. Jeho cieľom je tiež prispieť k lepšiemu riešeniu situácií, keď sú prijímacie kapacity členských štátov vystavené osobitnému tlaku.

⁽⁴⁾ KOM (2007) 301 v konečnom znení, prezentovaná 6.6.2007.

⁽⁵⁾ EHSV vydal k tejto zelenej knihe stanovisko z 12.3.2008 na tému „Zelená kniha o budúcom spoločnom európskom azylovom systéme“, spravodajkyňa: pani LE NOUAIL MARLIÈRE (Ú. v. EÚ C 204, 9.8.2008).

⁽⁶⁾ Pozri nariadenie Rady (ES) č. 343/2003 z 18. februára 2003 ustanovujúce kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o azyl podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny v jednom z členských štátov (Ú. v. EÚ L 50, 25.2.2003, s. 1).

⁽⁷⁾ Pozri stanovisko EHSV z 20.03.2002 na tému „Návrh nariadenia Rady, ktorým sa ustanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o azyl podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny v jednom z členských štátov“, spravodajca: pán SHARMA (Ú. v. ES C 125, 27.5.2002) [nie je dostupné v slovenskom jazyku].

⁽¹⁾ Pozri článok 19 (KOM-2008/825-3).

⁽²⁾ Ženeva 1951.

⁽³⁾ New York 1967.

2.7. Riadi sa rovnakými zásadami ako platné Dublinské nariadenie, a to predovšetkým zásadou, že zodpovedný za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu je primárne ten štát, ktorý zohral najväčšiu úlohu pri vstupe žiadateľa na územia členských štátov a jeho pobyte na nich, pričom však platia výnimky, ktorých cieľom je chrániť jednotu rodiny.

2.8. Zachováva väčšiu časť záväzkov, ktoré majú členské štáty navzájom voči sebe, a ustanovenia, ktorými sa upravujú povinnosti členských štátov voči žiadateľom o azyl, na ktorých sa vzťahuje dublinský postup, a to v rozsahu, v akom sa tieto ustanovenia dotýkajú priebehu konaní medzi členskými štátmi alebo sú nevyhnutné na zabezpečenie súladu s ostatnými nástrojmi azylovej politiky. Nové ustanovenia posilňujú existujúce procesné záruky s cieľom zabezpečiť vyšší stupeň ochrany a zameriavajú sa výlučne na lepšie uspokojovanie osobitných potrieb osôb, na ktoré sa vzťahuje dublinský postup, a na predchádzanie vzniku medzier v ich ochrane.

V snahe zosúladiť toto prepracované znenie so smernicou 2004/83/ES o priznaní azylu sa rozširuje rozsah pôsobnosti nariadenia na žiadateľov o doplnkovú ochranu a osoby požívajúce doplnkovú ochranu (pôvodné nariadenie (ES) č. 343/2003 zahŕňalo len samotných žiadateľov o azyl). Vylepšujú sa tu tiež niektoré ustanovenia, s cieľom zabezpečiť hladké fungovanie postupu a systému na určovanie zodpovednosti každého členského štátu, posilniť právne záruky žiadateľov o medzinárodnú ochranu a umožniť im, aby sa mohli lepšie domáhať svojich práv.

Osobitný dôraz sa v tejto súvislosti kladie na opatrenia zamerané na zachovanie jednoty rodiny a ochranu maloletých osôb bez sprievodu ako aj „ďalších zraniteľných skupín“.

Napokon, s cieľom predísť tomu, aby niektoré členské štáty s obmedzenými prijímacími alebo absorpčnými kapacitami, ktoré sú vystavené osobitnému tlaku, boli ešte dodatočne zaťažované odovzdaniami žiadateľov v rámci dublinského systému, bol do nariadenia zaradený nový postup, ktorý umožňuje pozastavenie odovzdaní v rámci dublinského systému.

3. Všeobecné pripomienky

3.1. Tento návrh, ktorý je súčasťou opatrení ohlásených v Pláne politiky v oblasti azylu v súvislosti s ustanovením spoločného európskeho azyloveho systému (CEAS) ⁽⁸⁾, spadá do procesu harmonizácie, ktorú výbor presadzuje, a zohľadňuje medzery zistené v rámci konzultácií zameraných na Zelenú knihu o budúcom spoločnom európskom azylovom systéme. Treba však poznamenať, že nespochybňuje zásadu, podľa ktorej členský štát, ktorý zohral najväčšiu úlohu pri vstupe žiadateľa na územia členských štátov a jeho pobyte na nich, je zodpovedný za posúdenie žiadosti o azyl (pričom platia určité výnimky), a že samotná Komisia navrhuje výraznejšie zmeny bez toho, aby uviedla presný dátum

⁽⁸⁾ EHSV nebol zapojený do konzultácií o zmenách v rámci systému Euródac (KOM(2008) 825). Nariadenie Rady (ES) č. 2725/2000 z 11. decembra 2000 priamo dopĺňa Dublinské nariadenie.

skončenia platnosti (zhrnutie posúdenia vplyvu SEK(2008) 2962/2963-2, kapitola „Monitorovanie a hodnotenie“, tretí odsek), a podľa ktorej by sa zodpovednosť určovala podľa miesta podania žiadosti (KOM(2008) 820, dôvodová správa, bod 2) – „Konzultácie so zainteresovanými stranami“, tretí odsek.

3.2. Výbor poznamenáva, že tento postoj Komisie zjavne zastáva aj väčšina členských štátov, ale pripomína, že on sám sa už od roku 2001 jednoznačne zasadzoval o to, aby si žiadateľ o azyl mohol vybrať, či podá svoju žiadosť „v určitom členskom štáte a nie v inom [pričom] ... však kultúrne a sociálne aspekty budú naďalej zohrávať nepopierateľnú úlohu v integrácii utečenca v hostiteľskej krajine“ ⁽⁹⁾. V súvislosti s budúcim CEAS ⁽¹⁰⁾ podotýka, že jeho postoj podporujú tiež „mnohé organizácie občianskej spoločnosti“, ako aj samotný UNHCR.

3.3. Odhliadnuc od pripomienok k spomínanej zásade, výbor schvaľuje skutočnosť, že bol určený nový postup, ktorý umožní pozastaviť odovzdanie žiadateľov v rámci dublinského systému do zodpovedného členského štátu, ktorý by mohol byť vystavený dodatočnému tlaku.

3.4. EHSV konštatuje, že tieto opatrenia sú jasným výsledkom snahy o vytvorenie lepších právnych a procesných záruk v záujme dodržiavania základných práv žiadateľov o azyl.

3.5. Výbor vyjadruje poľutovanie nad tým, že **zadržiavanie žiadateľov o azyl** nebolo označené ako neprijateľný postup (vynímajúc prípady označené súdom ako prípady s podvodným úmyslom alebo ako prípady úmyselného zdržiavania zo strany žiadateľa), a že toto zadržiavanie sa síce týka len jednoznačne „výnimočných“ prípadov, ale príslušné kritéria ponechávajú daným členským štátom príliš široký priestor na vlastné uváženie a nútia obhajcov žiadateľov využívať početné a zdĺhavé postupy.

3.6. EHSV schvaľuje systematické uplatňovanie zásady práva na justičný opravný prostriedok pri všetkých rozhodnutiach, a najmä pri tých, ktoré by mali viesť k „odovzdaniu“. Domnieva sa, že v súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva by mali mať tieto opravné prostriedky „**odkladný účinok**“, aby sa mohla naplno prejaviť ich právna záruka.

⁽⁹⁾ Pozri najmä:

- Stanovisko EHSV z 20.3.2002 na tému „Návrh nariadenia Rady, ktorým sa ustanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o azyl podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny v jednom z členských štátov“ [Dublin II] (KOM(2001) 447 v konečnom znení, spravodajca: pán SHARMA (Ú. v. ES C 125, 27.5.2002, s. 28-31) [nie je dostupné v slovenskom jazyku];
- Stanovisko EHSV z 12.3.2008 na tému „Zelená kniha o budúcom spoločnom európskom azylovom systéme“ (KOM(2007) 301 v konečnom znení, spravodajkyňa: pani LE NOUAIL MARLIÈRE (Ú. v. EÚ C 204, 9.8.2008, s. 77-84).

⁽¹⁰⁾ Zelená kniha o budúcom spoločnom európskom azylovom systéme (KOM (2007) 301).

4. Konkrétne pripomienky

4.1. Odôvodnenia návrhu nariadenia

4.1.1. Jednota rodiny (12): Súčasné vybavenie žiadostí jednej rodiny by sa nemalo presadzovať len preto, „aby členovia jednej rodiny neboli odlúčení“. Cieľom by malo byť **zaručenie opätovného zjednotenia** rodín osôb hľadajúcich medzinárodnú ochranu, pričom by sa mali rešpektovať samostatné práva každého žiadateľa, a najmä práva žien.

4.1.2. EHSV jednoznačne podporuje návrh, aby **mal každý členský štát možnosť odchyliť sa od kritérií zodpovednosti**, a to najmä z humanitárnych dôvodov (14).

4.1.3. V súvislosti s právom na prostriedok nápravy pri rozhodovaní o odovzdaní do zodpovedného členského štátu (16, 17) musí byť priznaný **odkladný účinok**. V opačnom prípade by mohla byť spochybnená efektívnosť tohto prostriedku ⁽¹¹⁾.

4.1.4. V súlade so Ženevským dohovorom sa môže **zadržovanie** žiadateľov o azyl (18) využiť len „za výnimočných okolností“. Na rozdiel od odôvodnení navrhovaného textu tu spomínané výnimočné okolnosti nie sú presne definované. Výbor sa domnieva, že zadržanie žiadateľa o azyl by malo byť možné jedine vtedy, **ak podal svoju žiadosť napriek tomu, že dostal príkaz na vysťahovanie**.

4.2. Predmet úpravy a vymedzenia pojmov (kapitola I, článok 1 a 2)

4.2.1. Výbor vyjadruje pochybnosti nad tým, či bolo vhodné do vymedzení pojmov zaradiť „**riziko úteku**“ (článok 2 písm. l)), keďže ďalej v texte prepracovaného znenia nariadenia sa tento pojem uvádza v súvislosti s určením prípadov „zadržania a väzby“. V každom prípade treba obmedziť „*dôvod[y], ktoré vychádzajú z objektívnych kritérií vymedzených právom*“, a pri ktorých možno predpokladať riziko úteku osoby, ktorej sa týka rozhodnutie o odovzdaní, pričom treba podotknúť, že tieto dôvody musí najprv posúdiť príslušný súd berúc do úvahy právo na obhajobu, v súlade s Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

4.3. Všeobecné zásady a záruky (kapitola II, článok 3 a 6)

Právo na informácie

4.3.1. Žiadateľ o azyl musí byť informovaný o **svojom práve** „napadnúť rozhodnutie o odovzdaní“. Musia mu byť **poskytnuté informácie o postupoch na jeho uplatnenie**, a nielen o skutočnosti, že toto právo „môže“ využiť (článok 4 ods. 1 písm. e)).

⁽¹¹⁾ Rozsudok Gebremedhin v. Francúzsko, Európsky súd pre ľudské práva, 26.4.2007: Európsky dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd, Rada Európy, 1950, článok 3 a 13, nezvratnosť ujmy, ktorá môžu byť spôsobená v prípade naplnenia rizika mučenia alebo zlého zaobchádzania, právo na opravné prostriedky s odkladným účinkom. Odseky 66 a 67:
<http://cmiskp.echr.coe.int/tkp197/view.asp?action=html&documentId=816069&portal=hbkm&source=externalbydocnumber&table=F69A27FD8FB86142BF01C1166DEA398649>.

4.3.2. Výbor sa domnieva, že formulácia „informácie sa poskytujú v jazyku, o ktorom sa odôvodnene predpokladá, že mu žiadateľ rozumie“ dáva zástupcom orgánov hodnotiacu právomoc, pričom nemožno zaručiť, že títo zástupcovia majú dostatočné jazykové znalosti na to, aby spomínanú právomoc mohli vykonávať (článok 4 ods. 2). Želá si, aby sa v tejto súvislosti uviedlo, že informácie sa žiadateľovi poskytnú v **jazyku, o ktorom vyhlási, že mu rozumie**.

Záruky pre maloleté osoby

4.3.3. „Najlepší záujem dieťaťa“ musí byť prvoradé kritérium, na ktoré treba prihliadať v rámci všetkých postupov (článok 6 ods. 1). V tejto súvislosti by sa malo výslovne uviesť, že táto zásada je **ustanovená v článku 3 ods. 1 Medzinárodného dohovoru o právach dieťaťa**, aby sa na ňu dalo právne odvolať pred súdom.

Závislí príbuzní (článok 11 ods. 1)

4.3.4. V záujme ucelenosti textu by sa malo nahradiť slovné spojenie „žiadateľ o azyl“ slovným spojením „**žiadateľ o medzinárodnú ochranu**“.

4.3.5. Skutočnosť, že želanie žiadateľa musí byť vyjadrené „písomne“ môže obmedziť jeho možnosti vyjadrenia, čo je v rozpore s celkovým zmyslom textu. Bolo by vhodnejšie, ak by sa v tejto súvislosti uviedlo: **táto žiadosť môže byť vyjadrená akýmkoľvek spôsobom, ktorý umožní príslušným orgánom zaevidovať ju (písomná žiadosť, ústny pohovor, dotazník)**.

Ustanovenia o práve vlastného uváženia (kapitola IV, článok 17)

4.3.6. Výbor súhlasí s ustanovením, podľa ktorého „[v] rozhodnutí [dožiadaného členského štátu] o zamietnutí dožiadania sa uvedú dôvody, na ktorých sa toto rozhodnutie zakladá“ (článok 17 ods. 2 podods. 3). Domnieva sa, že uvedené ustanovenie by sa malo doplniť takto: „**V prípade nekonania v dvojmesačnej lehote sa prenáša zodpovednosť za posúdenie žiadosti na dožiadaný štát**“.

Postupy na prevzatie a prijatie späť (kapitola VI, článok 20 až 31)

4.3.7. Výbor vyzýva členské štáty, aby žiadosť o prijatie späť podali čo najskôr (článok 23 ods. 2), vždy však v rámci lehoty odporúčanej Komisiou (do dvoch mesiacov v prípade využitia systému Eurodac, do troch mesiacov v ostatných prípadoch).

4.3.8. Záujem poskytnúť žiadateľovi čo najúplnejšie informácie, ktorým bude rozumieť, nestačí vyjadriť formuláciou „v jazyku, o ktorom sa odôvodnene predpokladá, že mu táto osoba rozumie“ (článok 25 ods. 1). Podobne ako v prípade článku 4 ods. 2 si výbor želá, aby sa rozhodnutia žiadateľovi oznamovali v **jazyku, o ktorom vyhlási, že mu rozumie**.

Malo by sa tu tiež uviesť, že odvolanie má **odkladný účinok (článok 25 ods. 2 a článok 26 ods. 1), ako už bolo uvedené v predchádzajúcich bodoch (odôvodnenie 16 a 17).**

4.3.9. Výbor považuje za rozporuplnú skutočnosť, že sa na jednej strane presadzuje, aby mal právo na **opravný prostriedok** (s odkladným účinkom) žiadateľ, na ktorého sa vzťahuje rozhodnutie o odovzdaní, a na druhej strane sa počíta s tým, že sa dotknutej osobe nemusí povoliť zotrvať na území daného členského štátu až do prijatia rozhodnutia vo veci odvolania alebo preskúmania (**článok 26 ods. 3 a článok 26 ods. 4**).

4.3.10. V záujme toho, aby sa podporila zásada Ženevského dohovoru, podľa ktorej žiadny štát nesmie **zadržiavať** osobu len z toho dôvodu, že je žiadateľom o medzinárodnú ochranu (**článok 27 ods. 1**), výbor navrhuje, aby sa **článok 27 ods. 3 zaradil pred článok 27 ods. 2**. Iné riešenia ako je zadržanie by tým získali na váhe.

4.3.11. Výbor súhlasí s ustanovením, v ktorom je výslovne uvedené, že maloleté osoby môžu byť zadržované len pokiaľ sú v sprievode dospelého (**článok 27 ods. 10**).

V Bruseli 16. júla 2009

Predseda
Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru
Mario SEPI